

DECIZIE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova,
în pricina civilă la cererea introductivă a Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul
Leova cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu
Răspunderea Limitată „Cocorgal”,

împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 28 octombrie 2016, prin care
cererea introductivă a fost restituită fără examinare,

constată

La 21 octombrie 2016 Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova a depus la
Curtea de Apel Cahul cererea introductivă, prin care a solicitat constatarea stării de
insolvabilitate față de SRL „Cocorgal”, cu sediul în orașul Leova, str. Ioan Vodă nr.13,
cod fiscal 1008605002907, încasarea cheltuielilor de judecată din contul debitorului și
desemnarea în calitate de administrator al procesului de insolabilitate din lista
administratorilor și lichidatorilor autorizați.

În motivarea cererii introductive a indicat că, debitorul este în incapacitate de
plată a datoriilor în mărime de 10 294,61 lei, dintre care: 4734,00 lei - cu titlu de plăți
de bază; 5060,61 lei - cu titlu de majorări de întârziere; 500,00 lei - cu titlu de amendă.

Totodată, la cererea introductivă respectivă, cu titlu de documente ce adeveresc
existența și mărimea obligațiilor debitorului (aplicarea amenzii și majorările de
întârziere) a fost anexat Actul de carență din 14 octombrie 2016, conform căruia
datoriile SRL „Cocorgal” față de Bugetul Public Național constituie 10 288,24 lei,
dintre care: 4734,00 lei - cu titlu de plăți de bază; 5060,61 lei - cu titlu de majorări de
întârziere; 500,00 lei - cu titlu de amendă.

Se mai invocă că la data de 08 mai 2008 SRL „Cocorgal” a fost înregistrat la
Camera Înregistrării de Stat cu numărul de identificare de stat - codul fiscal
1008605002907, iar pe parcursul a 5 ani nu desfășoară activitate de antreprenor și nu
dispune de bunuri, suficiente pentru acoperirea creanțelor creditorilor.

La fel, în cererea introductivă se menționează și despre faptul notificării
prealabile, la data de 01 iulie 2016, a debitorului despre obligația achitării la buget a

restanțelor admise față de Bugetul Public Național. Potrivit ultimelor investigații debitorul se află în incapacitate de plată a datoriilor sale în legătură cu supra îndatorare, astfel încât, la data de 17 octombrie SRL „Cocorgal” înregistrează o datorie față de Bugetul Public Național în sumă de 10294,61 lei.

Creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova își întemeiază cererea introductivă în baza prevederilor art. 9, 10, 12, 18-21, 34, 115 Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 28 octombrie 2016, cererea introductivă depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova a fost restituită fără examinare.

La 22 decembrie 2016 Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 26 octombrie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii recurate cu restituirea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerând-o neîntemeiată și ilegală, pronunțată pripit și arbitrar, fără aprecierea justă a materialelor prezentate.

În acest context invocă că din motive rezonabile, cu scopul examinării rapide, în termeni cât mai restrânși, instanța, la depistarea unor neajunsuri, urma corect să se conducă de art. 171 Cod de procedură civilă, acordându-i creditorului un termen rezonabil pentru lichidarea neajunsurilor și nu să restituie cererea introductivă.

Apreciază drept greșită concluzia instanței de insolvență cu referire la faptul că creditorul urma să anexeze la materialele pretinsul act de control fiscal și decizia organului fiscal sub pretextul că lipsa acestora ar aduce încălcarea altor drepturi ale debitorului.

În confirmarea netemeinicii acestei concluzii a instanței invocă faptul că amenda în mărime de 500 lei din contul curent generalizat al contribuabilului, la care se referă instanța, a fost aplicată debitorului în decembrie 2009, evident cu respectarea tuturor prevederilor legale. Sumele datoriilor față de Bugetul Public Național fiind reflectate, se adevăresc și se confirmă prin contul curent generalizat al contribuabilului.

La acest compartiment menționează că sumele din contul curent generalizat al contribuabilului au fost calculate de însăși contribuabil cu prezentarea calculelor organului fiscal teritorial.

Afirmă că concluzia organului fiscal teritorial privitor la incapacitatea de plată a debitorului este bazată pe analiza reală a situației economico-financiare a agentului economic, confirmată de materialul probator, anexat la cererea introductivă, care a fost ignorat și nu a fost apreciat la justa valoare de instanță or, din motive necunoscute, ultima menționează doar lipsa actului de control și a deciziei de aplicare a amenziilor fiscale, întocmite în perioada îndepărtată în timp ce contribuabilul activa.

Insistă că concluzionând astfel, instanța de insolvență nu a luat în cont și faptul că debitorul nu activează ultimii 5 ani, nu prezintă dări de seamă fiscale, fapt evidențiat de creditor în cererea introductivă, ceea ce evident denotă netemeinicia concluziei instanței la acest compartiment.

Cu referire la prevederile art. 20 din Legea insolvenței, consideră că cererea introductivă corespunde cerințelor normei citate cu atât mai mult că potrivit prevederilor menționate nu se impune anexarea la cererea introductivă a actului de control și a deciziei de aplicare a sancțiunii fiscale.

De asemenea, consideră arbitrară și mențiunea din încheierea contestată, precum că actele solicitate de creditor și prezentate de Camera Înregistrării de Stat, autentificate de către aceasta în modul stabilit, urmau să fie autentificate de notari ori de către avocați, la fel ca și actul de carență din 14 octombrie 2016 și actul de constatare din 07 iunie 2016, care au fost prezentate în original.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele dosarului rezultă că copia încheierii din 28 octombrie 2016 a fost expediată în adresa recurentului Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova la 28 noiembrie 2016, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire (f.d. 46), însă recurentul insistă că copia încheierii a parvenit în adresa Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Leova la data de 14 decembrie 2016.

Alte date care ar demonstra contrariul la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 22 decembrie 2016 în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din suportul probator prezent la materialele pricinii rezultă că la 21 octombrie 2016 Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procedurii de insolvență față de SRL „Cocorgal”.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 28 octombrie 2016, a fost restituită fără examinare cererea introductivă depusă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova cu privire la intentarea procesului de insolvență față de SRL „Cocorgal”, ca fiind înaintată cu încălcarea prevederilor art. 20 din Legea insolvenței și fără anexarea documentelor ce adevăresc obligațiile debitorului față de creditor, și anume actului de control fiscal, în timp ce se pretinde încasarea unor restanțe la Bugetul Public Național, precum și a deciziei corespunzătoare de aplicare a amenzii fiscale și în temeiul cărui act de control a fost emisă respectiva decizie.

La adoptarea acestei soluții, instanța de insolvență și-a fundamentat concluziile pe dispozițiile art. 22 alin. (1) din Legea insolvenței, care statuează că instanța de insolvență restituie fără examinare cererea introductivă întocmită cu încălcarea art.20.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Potrivit art. 20 din Legea enunțată, în cererea introductivă a creditorului trebuie să se indice: a) denumirea/numele și prenumele creditorului și ale debitorului, sediul/adresa, alte date de identificare ale acestora, confirmate prin extrasul din registrul public corespunzător; b) valoarea creanțelor creditorului, mărimea dobânzilor și a penalităților aferente; c) temeiul creanțelor și termenul executării lor; d) mențiuni despre alte probe ce confirmă creanța creditorului; e) propunerea candidaturii la funcția de administrator provizoriu pe perioada de observare a debitorului; f) alte date, considerate de creditor ca fiind necesare pentru examinarea cererii.

La cererea introductivă a creditorului se anexează: a) documentele ce adevăresc obligațiile debitorului față de creditor, mărimea datoriilor la aceste obligații, temeiul intentării procesului de insolvență, alte documente care justifică cererea creditorului; b) dovada notificării prealabile a debitorului de către creditor; c) copia de pe hotărârea irevocabilă a instanței de judecată sau copia de pe hotărârea arbitrală irevocabilă, ori copia de pe hotărârea judecătorească irevocabilă privind recunoașterea hotărârii judecătorești sau a hotărârii arbitrale străine, ori decizia (hotărârea) organului abilitat prin lege executorie la acel moment.

Iar prin prisma art. 22 alin. (1) din aceeași Lege, instanța de insolvență restituie fără examinare cererea introductivă întocmită cu încălcarea art.20.

Astfel, norma de drept citată nu prevede posibilitatea contestării cu recurs a încheierii instanței de insolvență de restituire a cererii introductive depuse cu încălcarea prevederilor art. 20 din Legea insolvenței și anume pe motivul neprezentării documentelor veridice ce adevăresc obligațiile debitorului față de creditor.

În circumstanțele enunțate și în contextul normelor de drept citate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că legislația națională pertinentă nu reglementează o cale de atac ordinară împotriva încheierii instanței de insolvență de restituire a cererii introductive depuse cu încălcarea prevederilor art. 20 din Legea insolvenței, fapt care condiționează nesusceptibilitatea atacării în ordine de recurs a încheierii Curții de Apel Cahul din 28 octombrie 2016, prin care a fost restituită cererea introductivă depusă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova, fapt despre care, de altfel, a fost menționat și de instanța de insolvență în încheierea respectivă, și anume că aceasta nu este pasibilă căilor de atac.

În acest context, instanța de recurs constată că recursul Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Leova a fost declarat contrar dispozițiilor legale, fapt care impune respingerea acestuia.

Aici se va remarca și faptul că consacarea expresă de către legislatorul național a categoriilor de acte judecătorești susceptibile recursului în cauzele de insolvență este conformă standardelor procedurale relevante garantate pe terenul art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, o asemenea reglementare juridică încadrându-se pe deplin în marja de apreciere recunoscută autorităților statale în configurarea cadrului intern relevant.

Or, în speța de referință pe terenul art. 6 CEDO, *Ashingdane c. Marii Britanii* (hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 mai 1995), magistrații europeni au notat că în reglementarea limitărilor dreptului de acces la justiție, statele contractante beneficiază de o certă marjă de apreciere, deși soluția finală de a supraveghea respectarea prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului ține de sarcina

Curții Europene, nu este de competența Curții să substituie autoritățile naționale în stabilirea politicilor în acest domeniu.

În acest context, nu poate fi reținut argumentul recurentului cu privire la ilegalitatea încheierii contestate, deoarece acesta este irelevant în circumstanțele în care se referă la dezacordul cu respectiva încheiere, care în virtutea legii nu se supune recursului.

Mai mult că creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova beneficiază de dreptul de a înainta repetat cerere introductivă cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate față de SRL „Cocorgal” după înlăturarea neajunsurilor stabilite.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea Curții de Apel Cahul din 28 octombrie 2016 nu este susceptibilă recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva